

[Ministeren for handel, industri og søfart.] sluttede med at sige, at nu fremstillede man det, som om den danske sømand næsten ingenting kunne. Det ville være forkert. Den danske sømand er dygtig, men det, vi vil opnå ved forslaget, er, at han bliver endnu dygtigere, og at dygtigheden bliver almindelig, bliver den samme for alle de søfarende. Det tror jeg har en overmåde stor betydning ikke alene for socialt at hæve sømandsstanden, men også for at give den danske handelsflåde tilstrækkelig konkurrenceevne. Enhver, der beskæftiger sig med søfartsproblemer, ved, at konkurrencevilkårene i de kommende år vil skærpes. En række lande, hvori der tidligere ikke har været handelsflåder af betydning, sætter nu alle sejl til for at opbygge handelsflåder. Staterne vil yde al mulig støtte til disse rederiers konkurrenceevne og til de pågældende nationers sømænds uddannelse, og her gælder det om, at vi for Danmarks vedkommende holder os i spidsen. Hvis vi vil bevare vore valutaindtægter og alle de øvrige fordele, vi har af at være en søfarende nation, må vi gøre den indsats, der foreslås her, ellers kan vi risikere at miste vort forspring.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen mente, at sømændene skulle ud at sejle først, før de kom på skole. Det kan lyde meget rigtigt, men jeg tror, det er uigennemførligt. Når først manden er stukket til søs, og han bliver tvunget til at opholde sig ude meget længe — det kan vare længe, inden han kommer til Danmark igen —, så er han måske avanceret til andre og højere beskæftigelser på skibet, hvor han har behov for den uddannelse, han ikke har fået. Dertil kommer, at han er blevet ældre og næppe frivilligt vil sætte sig på skolebænken sammen med folk, der er langt yngre. Skal de goder, vi vil opnå ved uddannelsen, blive effektive, tror jeg ikke, vi kommer uden om den obligatoriske uddannelse, men jeg er glad for det tilsagn, der er givet om en saglig og velvillig behandling i udvalget.

Qvist Hansen: Jeg vil gerne have lov til at sige til det ærede medlem hr. Damsgaard og det ærede medlem hr. Evald Christensen, at det referat, jeg kom med, ikke var noget tilfældigt, det var et søforhør, der blev offentligt gjort. Det ærede medlem hr. Damsgaard siger, at det ikke var sikkert, at grundstøtningen kunne have været undgået, selvom vedkommende jungmand havde været på skole. Nej, det var det ikke, men så var man i hvert fald ikke — det vil det ærede medlem hr. Damsgaard give mig ret i — kommet ud for, at jungmanden måtte ind-

rømme, at han ikke vidste, hvad den røde toplanterne på kutteren betød, for det så jeg på udvalgets rejse, at noget af det, man lagde mest vægt på, var kendskab til de almindelige søfartsregler, så eleverne vidste, hvad de havde at rette sig efter. Der er sikkert ingen af de ærede medlemmer, der bliver fornærmet over, at jeg regner betydeligt mere med sagkundskaben end med de indlæg, der er fremkommet i dag, og spurgte man kaptajnen på skoleskibet „Danmark“ og forstanderen for Lauritzens søfartsskole i Svendborg, var begge disse kapaciteter — det må man vel nok have lov til at kalde dem — enige om, at såfremt uddannelsen ikke blev gjort obligatorisk, tillagde man den ikke så forfærdelig stor værdi. Enhver, der har prøvet, som mange andre — også jeg har prøvet det — at gå på teknisk skole, samtidig med at man var i lære, ved, at såfremt undervisningen ikke havde været tvungen, var sikkert størsteparten af os blevet væk fra teknisk skole; det var nu engang et ekstraarbejde. Jeg behøver kun at nævne et så alvorligt billede som rute-damperen „Kjøbenhavn“'s forlis. Hvis alle de heldige omstændigheder ikke var indtruffet samtidig med, at det kolossalt store uheld skete, var katastrofen blevet af uhyre stort omfang, fordi ikke mange af drengene kendte forskel på de to ender af en åre, for slet ikke at tale om for og agter på en redningsbåd. Jeg tror, at man skal tillægge de forklaringer, man fik af disse kapaciteter, der arbejder dels til lands og dels til søs med de unge mennesker, stor værdi. Deres udtalelser er baseret på mangeårig uddannelse af og kendskab til de unge mennesker, og derfor må man have lov til at tillægge dem en del betydning.

Det ærede medlem hr. Evald Christensen talte om, at man skulle overlade uddannelsen til søfartsorganisationerne og rederierne. Andre lande, også lande der ikke før har været noget videre bekendt som søfartsnationer, er nu kommet i tanke om, at der der er et felt, som har været uopdyrket, og disse lande ofrer kolossalt store beløb på uddannelse af søfolk, så de kan deltage i konkurrencen. Hvis dansk søfart sejles agterud i denne konkurrence, bliver det et økonomisk slag, som ikke er til at overse i en fart.

Damsgaard: Den højtærede handelsminister sagde, at selv sønner af fiskere og det lav, der som drenge havde tumlet sig ved havnen og ved vandet, ikke kendte de mest elementære ting, og det brugte ministeren som argument for, at undervisningen